

κρατεῖς κακοῦργως ἔχρήσω τῇ ἐρωτήσει, ὁ τε Γοργίας ἐρυθριάσας κακῶς δέδωκεν, ὅτι ἐπιστήμων ἐστὶ τῶν δικαίων, καὶ ἔβλαψεν αὐτὸν ἡ αἰσχύνη παρὰ τὸ ποιητικὸν
αἰδὼς ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται.

ἐπεὶ ἔγὼ λέγω, ὅτι δύναται ἀδικεῖν, πρὸς ταῦτα ὁ Σωκράτης οὐ τραχύνεται, ἀλλ' ἐπειδὴ οἶδεν, ὅτι ὕσπερ ἐν μίᾳ ψυχῇ τὰ μὲν ἄνωθέν ἐστι τὰ ἀγαθά, τὰ δὲ κάτωθεν τὰ πάθη, οὕτως καὶ ἐν τῷ Πώλῳ τὰ πάθη σφριγῇ· αὐτὸς τὰ ἄνωθεν ἀγαθὰ μιμούμενος ἐπιστρέφει πρὸς ἑαυτὸν τὸν Πῶλον καὶ καταψήχει αὐτοῦ τὰ πάθη. φησὶ γάρ, ὅτι, ὁ Πῶλε, διὰ τοῦτο καὶ νίοὺς ποιοῦμεν καὶ ἐταίρους κτώμεθα, ἵνα ἡμᾶς ὕστερον γηράσαντας ἀναμιμνήσκωσιν· καλῶς οὖν ποιεῖς καὶ σὺ ἐπιστρέψων καὶ ἀναπαλαίων ταῖς προτάσεσιν· ἀναθέσθαι γάρ ἐστι τὸ ταῖς προτάσεσιν ἀναπαλαῖσαι. Θέσις γάρ ἐστιν ἥ πρότασις, ώς καὶ δὸς δρισμὸς τοῦ συλλογισμοῦ δηλοῖ λέγων, 15 ὅτι συλλογισμός ἐστιν ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἔτερόν τι ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει. γυμνάσωμεν τοίνυν τὰς προτάσεις ἄνωθεν καὶ ἔλεγξον ἃς βούλει, ἐν μόνον χαριζόμενος· τὸ παύσασθαι μὲν τοῦ θεατρικοῦ καὶ μακροῦ λόγου, κατὰ πεῦσιν δὲ καὶ ἀπόκρισιν, ώς καὶ δὸς Γοργίας ποιήσασθαι τὴν συνουσίαν. 20 πρὸς ταῦτα ὁ Πῶλός φησιν, ὅτι τί οὖν οὐκ ἔξεστί μοι πλείονα λέγειν· πάλιν πρὸς τοῦτο χαριέντως ὁ Σωκράτης φησίν, ὅτι αἰσχρόν, εἰ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι παρὰ πάντας τοὺς Ἑλληνας ἐπιτρέπουσι πολλὰ λέγειν, ἔγὼ δέ σε ἐν Ἀθήναις ὅντα κωλύσω λέγειν. πλὴν ἔξουσίαν μὲν ἔχεις πολλὰ λέγειν, ἔγὼ δέ 25 σου οὐκ ἀκούσω. αἰνίττεται δὲ καὶ ὑβρίζει τοὺς Ἀθηναίους ώς ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν δίκαις σχολάζοντας διὰ τῷ χαίρειν τῷ φιλοδίκῳ· οὕτω γ' οὖν καὶ οἱ κωμῳδιοποιοὶ σκώπτοντες τοὺς Ἀθηναίους φασίν, ὅτι οἱ μὲν τέττιγες δύο μόνους ἥ τρεῖς μῆνας ἄδουσιν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν δίκαις λέγουσιν. 30

4 λέγει τοίνυν τῷ Πώλῳ, ὅτι εἰ βούλει διαλεχθῆναι ἥ ἐρώ-

4 Hes. opp. 318 Ζ 44

13 mg. ση. τί τὸ ἀναθέσθαι σημαίνει
Ἀθηναῖοι ως φιλόδικοι διαβάλλονται

26 mg. ση. ὅτι οἱ

11 νίοὺς Μ νίεῖς Plat. 21 τί supr. lin. add. M^c